

hadde jo selv stillet andre Ændringsforslag, imedens det Forslag, som man ønskede skulde komme fra ham, skulde slutte sig til Udvalgets Fleertals Forslag. Der var altsaa en Eiendommelighed i Stillingen ved dette Lovforslag, som maatte gjøre Udvalgets Duffe om at see et saadant Forslag fremkomme fra Finantsministeren endnu stærkere end i de to tidligere Tilfælde. — Et æret Medlem (Andræ) har udtalt, at det hele Experiment med Selvpensionering kun var et meget stort Dmsvøb. Denne det ærede Medlems Betragtning deler jeg indtil en vis Grad fuldstændig. Derksom der var Spørgsmaal om at afflasse al egentlig Pensionering for Embedsmænd og istedet at indføre Selvpensionering, saa vilde jeg ubetinget tiltræde, hvad der i saa Henseende er yttret af det paagjældende ærede Medlem. Forsøg i den Retning vilde ganske vist ikke være Andet end et stort, vidtløftigt og, vil jeg tilføje, kostbart Dmsvøb. Skulde altsaa nogenfinde noget Forslag herom komme til at foreligge, saa skal jeg med Fornøielse følge det ærede Medlem, naar han maatte ville mødsætte sig at gaae ind derpaa. (Andræ: principiis obsta!) Ja, deri har det ærede Medlem Ret. Det er godt at stoppe itide, og det er endnu heldigere slet ikke at betræde nogen forkeert Vej. Men jeg vil dog gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det ikke er saa ganske beviist, at man enten i det foreliggende Tilfælde eller i de to tidligere Tilfælde, som jeg har berørt, er kommen ind paa en forkeert Vej, og at man derfor ikke med Føie her adværer imod at gjøre en Begyndelse. Jeg maa nemlig gjøre opmærksom paa, at der er et stort Antal af Bestillingsmænd i Statens Tjeneste, med Hensyn til hvilke der hidtil aldeles ikke har været draget Dmsorg for deres Alderdom. Naar man nu tager Forholdsregler til at sikkre dem en Alderdomsforsørgelse igjennem en Selvpensionering, da anseer jeg det kun for at være en Belgjerning imod dette Personale. Hvad derhos særlig det her foreliggende Tilfælde angaaer, da maa jeg atter gjøre opmærksom paa, og jeg lægger stærkt Eftertryk derpaa, at Telegraphvæsenet for Døet blikket befinder sig i en ganske eiendommelig Stilling. Der er ingen tidligere Lovordning med Hensyn til

Telegraphpersonalets Lønning. Telegraphvæsenet er et nyt Institut, overfor hvilket Lovgivningsmagten staaer med langt friere Hænder end overfor andre iøvrigt lignende ældre Institutioner. Endelig kommer det Spørgsmaal til, hvilken der skal være Telegraphvæsenets rette Stilling i Fremtiden og navnlig dets Stilling overfor Postvæsenet og Jernbanevæsenet. Naar man tager tilbørligt Hensyn her til, saa kan der vel være Grund for Lovgivningsmagten til at bevare sig frie Hænder, idet man dog samtidigt drager Dmsorg for ved Bestemmelser som de, der ventes fra Finantsministerens Side, at skaffe den Alderdomsforsørgelse tilveie for det Personale, der allerede nu i Overgangsperioden har begivet sig ind under Statstelegraphvæsenets Tjeneste. — Endnu skal jeg kun tillade mig at gjøre en Bemærkning, som jeg glemte, da jeg før havde Ordet. I det foreliggende Lovforslag er der optaget den samme Revisionsfrist, som har været optaget i de forskellige andre Lovforslag, der have været oversendte til os fra Folkethinget, nemlig en Frist af 5 Aar. Naar nu Udvalget ikke har foreslaaet nogen Forandring i denne Bestemmelse, saa er Grunden til, at man her er afvegen fra, hvad man i andre Tilfælde i saa Henseende har anseet for at være det rette, netop den samme Usikkerhed i Telegraphvæsenets Stilling, som jeg nys fremhævede, og den raske Fremadskriden, som denne Institution er undergIVEN. Dette er Eiendommeligheder, der kunne gjøre det anstændigt at forbeholde sig indenfor en kortere Tidsfrist end den sedvanlige at komme tilbage til den nye Lovs Revision, og Udvalget har derfor ikke ved dette Lovforslag stillet noget Ændringsforslag om det paagjældende Punkt.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 1, 2 og 3 vare tagne tilbage.

1) Ændringsforslag af Udvalgets Fleertal, og subsidært tillige af Mindretallet (Krog) under Nr. 4 til § 1: